

Gonçalo M. Tavares

Elkezdeni a szobrot, befejezni a túloldalon

A kezdet szobor.

*Aztán egyszer csak ott a halk morajlás a szobor mélyén,
hogy kinyilvánítsa a Folyadék hipotézisét.
az energia az ANYAG morajlása, ami az ott lévő ANYAG
belsejéből jön.*

A kezdetben a szobor.

*Tettetni a testtel a mozdulatlanságot, azaz tettetni
a NEM-TESTTEL a TESTET.*

A szobor után elképzelni még több morajlást.

*Mintha a vírus Zajt terjesztene és a hivatalosan TERJESZTETT
Zaj, mint a MAGASBÓL hulló folyadék,
területeket foglalna el addig amíg a légység meghatározóvá nem válik
a kemény területeken.*

*A szobor az egyre gyarapodó morajlásoknak köszönhetően
cseppfolyóssá válik, megisszák. Táplálék lesz, IGEN, de békés: aki
még nem alszik már nem fog elaludni, és aki még nem kelt fel már nem fog
felkelni.*

*A Testnek tehát botanikává kell válnia a víz felszínén,
csak EGY KICSIT feljebb.*

*Szomjat kell kiváltania, de nem hagyhatja, hogy megiggyák (A test).
általános botanika TAXONÓMIÁK nélkül egy méterrel
a víz felett (a test).*

A technika

A technika a GÉP.

Lekapcsolni a Gépet, leállítani az Ipart.

*A GERINCES ÁLLATBAN A TECHNIKA
MAGA A GERINC.*

Az EGYETLEN LEHETSÉGES TECHNIKAKÉNT használni az emberben a lelket.

A lélek a TECHNIKA.

A test arányai

Húst vinni a tábca.

a hús Nónemben és Hímnemben egy és ugyanaz.

Felfedezni a Nónem előtti testet és felfedezni

a Hímnem előtti testet.

A hús a nemiség előtti test.

Húst vinni a tábca.

Hagyni, hogy a tánc megelőzze a testet.

Lehetetlen bármi újat is hozzátenni a Nónem előtti testhez

és a Hímnem előtti testhez.

Nem nyitni fel a test felszínét, ahhoz hogy a hús bele tudjon hatolni. Nem

nyitni fel a test felszínét, ahhoz hogy a HÚS ki tudjon törni belőle.

Nem vinni HÚST a Tábca. Nem vonni ki HÚST a

táncból.

Hagyni, hogy a tánc magától Hús legyen.

a csontok és a Holtak poétikája egy és ugyanaz: HÚS.

A Poétika anyaga az arány eszközeinek engedelmeskedik.

Megmutatni a Lélek Arányait.

A hús, amikor test-előtti jelenésként jelenik meg, megmutatja

a lélek Arányait.

A hús, amikor test-előtti jelenésként jelenik meg, megmutatja

a lélek Arányait.

Gonçalo M. Tavares (1970–) luandai születésű, portugál író, költő, filozófus. A XXI. századi portugál irodalom legmeghatározóbb, világirodalmi jelentőségű figurája. *Jeruzsálem* című, magyarul is olvasható regényét beválasztották a világirodalom történetének legfontosabb prózai szövegei közé. Kiterjedt életművét, mely az aforizmaszerű versektől a saját kezűleg készített bizzar grafikákkal illusztrált novellákon, regényeken, színdarabokon, esszéeken, filozófiai munkákon keresztül egészen a posztmodern nemzeti eposzig terjed, közel egy tucat díjjal ismerték el.

Urbán Bálint fordításai